

Nr 2

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av 1962 års internationella kaffeavtal.

Genom en den 25 januari 1963 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad proposition, nr 27, har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte godkänna 1962 års internationella kaffeavtal.

Av propositionen framgår bland annat följande.

Sverige undertecknade avtalet den 5 oktober 1962 med förbehåll för riksdagens godkännande. Det träder i kraft, när ratifikationsinstrument deponerats av minst tjugo regeringar, vilka representerar länder med minst 80 procent av världsexporten av kaffe ävensom av minst tio regeringar, vilka representerar länder med minst 80 procent av sammanlagda importen.

Avtalet är ett råvaruavtal, som syftar till att uppnå rimlig balans mellan utbud och efterfrågan på kaffe med skäliga priser icke understigande 1962 års nivå.

Avtalet syftar emellertid även till att uppnå ett bättre utnyttjande av de produktiva tillgångarna och säkra en jämn sysselsättning och högre levnadsstandard och på så sätt till att främja social och ekonomisk utveckling i de kaffeodlande länderna. Det får därigenom en större vikt än råvaruavtal i allmänhet, vilket särskilt belyses av det förhållandet att kaffe odlas och har stor betydelse för det ekonomiska läget i omkring 35 u-länder.

Utskottet, som inhämtat ytterligare upplysningar under ärendets föredragning, finner det naturligt att Sverige deltar i detta internationella samarbete. Kaffeavtalet är ett försök att lämna bidrag till lösningen av de ekonomiska problem, som gjort sig kännbara i ett stort antal länder, som för sin utveckling är beroende av en eller ett fåtal exportvaror.

Därest samtliga stater, som undertecknat kaffeavtalet, även ratificerar det, kommer ett högst betydande antal stater, bl. a. samtliga stormakter tillhörande FN, att engageras i detta samarbete. Konsumentländerna, som icke har att göra andra statsfinansiella åtaganden än att jämte producentländerna lämna bidrag för avtalets administrativa organ, förbinder sig att föra en sådan handelspolitik att avtalets syften uppnås. Dessa syften har sådan karaktär, att utskottet finner det önskvärt att Sverige, ett land med betydande kaffekonsumtion, genom sin ratifikation visar sitt gillande av avtalets målsättning.

De tillämpningsbestämmelser, som må visa sig erforderliga, torde få utfärdas av Kungl. Maj:t. Icke heller synes riksdagens medverkan behöva ifrå-

gakomma vid eventuella avtalsändringar av teknisk art och för övrigt av mer begränsad räckvidd.

På grund av vad ovan anförts hemställer utskottet,

att riksdagen måtte med bifall till Kungl. Maj:ts förevärande proposition

dels godkänna 1962 års internationella kaffeavtal;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att för Sveriges del godkänna sådana ändringar i avtalet, som framdeles kan komma att beslutas, i den mån de icke angår fråga, som riksdagen äger allena eller med Kungl. Maj:t avgöra.

Stockholm den 14 februari 1963

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER

Närvarande vid ärendets behandling:

från första kammaren: herrar Sandler, Boheman, Lundström, Hagberg, Elmgren, John Ericsson, Bengtson och Möller;

från andra kammaren: herrar Bengtsson i Halmstad, Kärrlander, Alemyr, von Friesen, Cassel och Allard.